

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 212

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
5.	2	— Hotărâre privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune	
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	3-6	Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	7-10
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	85.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente primului ciclu de acreditare și a modelului certificatului de acreditare a unităților sanitare cu paturi.....	11-15

HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație
al Societății Române de Televiziune**

În temeiul prevederilor art. 19 și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune pentru o perioadă de 4 ani, începând cu data de 22 martie 2016, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 22 martie 2016.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
VASILE NISTOR

București, 22 martie 2016.
Nr. 5.

ANEXĂ

COMPONENȚA**Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune****I. Membri titulari**

Irina Radu
Doina Gradea
Alfred Bulai
Ionica Stănciulescu
Radu Carp
Nagy Debreczeni Hajnal
Ruxandra Garofeanu
Valeriu Cristian Hadji-Culea
Raico Cornea
Christel Țopescu
George Orbean
Monica Simona Ghiurco
Gabriel Teodor Giurgiu

II. Membri supleanți

Elena Anca Dindirică
Smaranda Vornicu Shalit
Lucian Romașcanu
Adriana-Silvia Mesesian
Cristian Vasile Petcu
Rostás-Péter István
Georgiana-Irina Lazăr
Gheorghe Bălășoiu
Andreea-Julika Ghiță
Ana-Maria Sandu
Cornel Mihalache
Luminița Velciu

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 14

din 19 ianuarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Elena Chitca în Dosarul nr. 63/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului nr. 851D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde avocatul Dumitru Popovici, în calitate de reprezentant al autorului excepției, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, potrivit Încheierii de ședință din 26 noiembrie 2015, Curtea, constatând că nu este întrunită majoritatea prevăzută la art. 6 teza a doua și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 și art. 56 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a dispus redeschiderea dezbaterilor în cauză la data de 19 ianuarie 2016.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Precizează că prevederile de lege criticate au caracter retroactiv, deoarece se aplică și în cazul proceselor aflate în curs de judecată la momentul intrării în vigoare a legii și încalcă principiul securității juridice, în condițiile în care se impune o reeșalonare a plății despăgubirilor, pentru situațiile în care, nici până în prezent, despăgubirile acordate nu au fost achitate, deși cererea autorului excepției, depusă în anul 1998, a fost soluționată în anul 2003 și validată în anul 2009. De asemenea arată că beneficiarul unui titlu de despăgubiri, scadent, nu mai poate apela la forța coercitivă a statului, de vreme ce art. 11 alin. (3) din Legea nr. 164/2014 dispune suspendarea procedurilor de executare silită. Se încalcă astfel dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În același timp, dispozițiile art. 10 din Legea nr. 164/2014, instituind un nou termen de 5 ani pentru plata despăgubirilor, reprezintă, în realitate, o reeșalonare disproporționată, excesivă a plății sumelor stabilite, mai ales în cazul persoanelor în vârstă, pentru care realizarea efectivă a dreptului devine incertă. Se creează, totodată, discriminări în raport cu persoanele care au avut șansa de a încasa despăgubirile în termenul prevăzut de Legea nr. 9/1998. Depune note scrise.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care susține că actul normativ criticat, prin măsurile pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, se aplică fără discriminare tuturor persoanelor vizate, iar reglementarea unui nou sistem de plată a sumelor stabilite cu titlu de despăgubiri nu este de natură să încalce normele fundamentale invocate. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 855 și nr. 865, ambele din 10 decembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 20 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 63/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a**

cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Chitca într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că modificarea intempestivă, la scurte intervale de timp, a normelor care reglementează regimul juridic al acordării despăgubirilor acordate cetățenilor în temeiul Legii nr. 9/1998 este de natură să afecteze drepturile acestora și nu asigură egalitatea de tratament a beneficiarilor care urmează să primească drepturile stabilite prin hotărâri ale comisiilor județene în raport cu persoanele care deja au beneficiat de aceste despăgubiri. Astfel, dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 sunt neconstituționale în măsura în care se aplică cererilor pentru care deja există emise titluri de plată exigibile, celor pentru care s-a început executarea silită, precum și celor pentru care există, pe rolul instanțelor judecătorești, acțiuni în instanță privind soluționarea cererilor și/sau emiterea titlurilor de plată, caz în care acestea sunt supuse prevederilor legii în vigoare la momentul învestirii instanțelor judecătorești. În același timp, prin prevederile legale criticate se creează o situație care pune în discuție chiar garanția liberului acces la justiție, de vreme ce o executare silită începută anterior publicării Legii nr. 164/2014 poate fi suspendată numai pentru faptul că, prin această lege, se instituie alte termene de exigibilitate a titlului executoriu. Se mai arată că dosarele aflate pe rolul instanțelor judecătorești trebuie soluționate conform reglementărilor de drept material în vigoare la momentul nașterii raportului juridic. Or, normele criticate din Legea nr. 164/2014 nesocotesc dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, cu consecințe directe în sensul afectării dreptului de proprietate privată. De asemenea, prevederile legale criticate care reglementează alte termene și condiții decât cele de la momentul înregistrării cererilor de chemare în judecată încalcă principiul fundamental al neretroactivității legii. Totodată, se arată că executarea silită constituie un drept al petentului, drept născut înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014. Or, dispozițiile care instituie noile termene de soluționare a cererilor formulate potrivit Legii nr. 9/1998 și care se aplică cauzelor în materia acordării despăgubirilor aflate pe rolul instanțelor nu fac decât să stabilească o condiție de exercitare a accesului la justiție, care, la momentul introducerii cererii, nu exista. De asemenea, aplicarea retroactivă a termenelor prevăzute de legea criticată are ca efect amânarea rezolvării cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești și obligarea persoanelor care au fost diligente în a se adresa justiției la suportarea unei sarcini suplimentare față de cunoscuta inactivitate a autorităților publice.

8. **Judecătoria Sectorului 1 București** consideră că, având în vedere speța dedusă judecătii, excepția de neconstituționalitate este întemeiată, raportat la conținutul dispozițiilor art. 16, art. 20 și art. 53 din Constituție. Astfel, o dispoziție legală prin care se suspendă cursul judecătii sau executarea hotărârilor judecătorești definitive referitoare la anumite cauze determinate sau la anumite titluri executorii este neconstituțională. Pe de altă parte, raportat la datele speței deduse judecătii, autoritatea statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica amânarea executării unui titlu

executoriu emis în anul 2003. De altfel, nu s-au justificat și dovedit circumstanțele speciale, fiind astfel afectat(ă) chiar regula/principiul executării într-un termen rezonabil. Or, această întârziere aduce atingere substanței însuși dreptului protejat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 29 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Ocneanu împotriva României*, și Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 sunt constituționale, acestea fiind aplicabile tuturor celor prevăzuți de ipoteza normei după intrarea acesteia în vigoare și având domeniul lor propriu de aplicare. Un act normativ nou (în speță, Legea nr. 164/2014) nu face altceva decât să refuze supraviețuirea anumitor dispoziții din legea veche (Legea nr. 9/1998), cu privire la modalitatea de despăgubire a persoanelor îndreptățite, și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării sale în vigoare, adică în domeniul propriu de aplicare. Ca atare, intervenția unui act normativ nou, prin care legiuitorul a înțeles să instituie o serie de măsuri pentru finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, nu este de natură să creeze discriminări sau o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

11. De asemenea invocă Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013 și arată că normele de lege criticate, prin care s-a dispus eșalonarea plății despăgubirilor, precum și suspendarea oricărei proceduri de executare silită, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile prevăzute în titlurile de plată emise în condițiile Legii nr. 164/2014, nu sunt de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale invocate. Atât timp cât dreptul de proprietate stabilit printr-un act al instanței judecătorești nu este suprimat, nu este neconstituțională opțiunea legiuitorului de a reglementa în mod diferit modul de plată a despăgubirilor acordate în temeiul Legii nr. 9/1998, și anume în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, chiar dacă acestea au fost stabilite prin hotărâri judecătorești. Noile dispoziții conduc la acordarea despăgubirilor în 5 tranșe, în mod diferit față de cel stabilit în temeiul vechii legi, însă această măsură este justificată și de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul. În plus, normele criticate nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie aplicarea unui nou sistem de acordare.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției și de partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, având următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2): „Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 10 alin. (1): „Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.”;

— Art. 11 alin. (1) și (3): „(1) Plata sumelor stabilite prin titlurile de plată se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice, în termen de cel mult 180 de zile de la data emiterii acestora. [...]”

(3) Orice procedură de executare silită se suspendă de drept, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată emise conform art. 10 alin. (6).”

15. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

16. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 14 — *Interzicerea discriminării*, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceasta privind interzicerea discriminării.

17. Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015*, nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii, instanța de contencios constituțional a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederile art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, care instituie reguli privind plata despăgubirilor, nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale

sau contravenționale mai favorabile. În acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004).

18. Curtea a constatat că ipoteza avută în vedere de prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Totodată, Curtea a observat că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, urmând a fi aplicate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv 18 decembrie 2014.

19. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014, formulată, din perspectiva eșalonării plății despăgubirilor pe o perioadă de 5 ani, în raport cu art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015).

20. Curtea a constatat că prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind o perioadă de 5 ani pentru eșalonarea plății, precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicele de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită poate fi considerată, așadar, de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

21. În plus, astfel cum rezultă din Expunerea de motive la Legea nr. 164/2014, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului se referă la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât și din acest punct de vedere este justificată instituirea unui termen de 5 ani pentru eșalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 9/1998.

22. În ceea ce privește constituționalitatea eșalonării plății unor sume datorate de stat, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010. Curtea a statuat că eșalonarea, pe o durată de 5 ani, a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea

* Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016.

unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar sunt constituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Curtea a statuat că executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno ictu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura.

23. Pe cale de consecință, Curtea a constatat că eșalonarea pe o perioadă de 5 ani a plății sumelor reprezentând despăgubiri, fiind o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității, urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate considera că prin această măsură statul afectează esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003. Aceasta, cu atât mai mult cu cât statul, prin caracterul său social, valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, are obligația de a imprima acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și libertăților lor fundamentale.

24. De asemenea, referitor la invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Faptul că, prin succesiunea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Chitca în Dosarul nr. 63/299/2015 al Judecătorei Sectorului 1 București și constată că prevederile art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

Altfel spus, raportat la situația de față, inegalitatea de tratament juridic prin comparație cu acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum*.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015, mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Distinct de acestea, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a soluției legislative de suspendare de drept a oricărei proceduri de executare silită, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată, Curtea, în acord cu jurisprudența sa (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012, citată mai sus, și Decizia nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015), reține că această măsură este necesară pentru a se putea realiza scopul avut în vedere de legiuitor, respectiv finalizarea procesului de despăgubire a tuturor cetățenilor români siliți să își abandoneze bunurile în teritorii cedate de România prin tratate internaționale, în contextul în care în prezent sunt declanșate proceduri individuale de executare silită, care, în mod inevitabil, au ca efect blocaje în funcționarea instituțiilor publice cu atribuții în materie și care duc la soluționarea selectivă a dosarelor pentru un număr mic de beneficiari. Lipsa de intervenție în acest sens ar avea ca rezultat imposibilitatea plății în ordine cronologică a despăgubirilor și plata de cheltuieli accesorii drepturilor convenite, împovărătoare pentru statul român, în condițiile în care acesta este preocupat de menținerea echilibrului bugetar.

27. În fine, Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție nu are relevanță pentru soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 15

din 19 ianuarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Ștefan Olexiuc în Dosarul nr. 39.586/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Silvia Olexiuc în Dosarul nr. 9.722/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Valentina Constantinescu în Dosarul nr. 26.406/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor conexe nr. 862D/2015, nr. 898D/2015 și nr. 924D/2015 ale Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că dosarele nr. 862D/2015, nr. 898D/2015 și nr. 924D/2015 au fost conexe potrivit Încheierii de ședință din 26 noiembrie 2015, când, constatând că nu este întrunită majoritatea prevăzută la art. 6 teza a doua și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 și art. 56 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor la data de 19 ianuarie 2016. De asemenea,

magistratul-asistent învederează că, la dosare, autorii excepțiilor de neconstituționalitate au depus cereri privind judecarea cauzelor în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Precizează că instituirea unor norme procedurale privind efectuarea plății despăgubirilor convenite în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003 nu afectează în substanța sa dreptul de proprietate privată și că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, fără a putea fi considerate contrare principiului neretroactivității legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 39.586/3/2014, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ștefan Olexiuc într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților de a dispune plata despăgubirilor convenite în temeiul Legii nr. 290/2003.

6. Prin Decizia nr. 2005 din 6 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.722/3/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014.** Excepția a fost ridicată de Silvia Olexiuc cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 6.354 din 9 octombrie 2014 a Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect pretenții.

7. Prin Încheierea din 17 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 26.406/3/2014, **Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Valentina Constantinescu într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților de a dispune plata despăgubirilor convenite în temeiul Legii nr. 290/2003.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 vin în contradicție cu dispozițiile constituționale referitoare la neretroactivitatea legii, întrucât se aplică inclusiv litigiilor aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a legii. În același timp, prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 sunt neconstituționale, deoarece afectează dreptul de proprietate, prin instituirea unei eșalonări a plății despăgubirilor stabilite în temeiul Legii nr. 290/2003, pe o perioadă de 5 ani. În susținerea neconstituționalității prevederilor de lege criticate sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014 și nr. 528 din 12 decembrie 2013.

9. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

10. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 pot fi privite drept neconstituționale din perspectiva dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, având în vedere că, îndeosebi în absența unei distincții în privința normelor de drept material și procedural la care fac referire, acestea pot determina eventuala prematuritate a acțiunilor în justiție, în temeiul unei prevederi legale care nu se afla însă în vigoare la momentul sesizării instanței. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014. În ceea ce privește prevederile art. 10 raportate la cele ale art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, instanța judecătorească apreciază că eventuala compatibilitate a acestora cu dreptul de proprietate al reclamantului, respectiv cu garanțiile constituționale ale art. 44, se impune a fi analizată de la caz la caz, în funcție de justificarea oferită de debitor, dar și de situația concretă a creditorului (data dobândirii dreptului de proprietate fiind relevantă), *de plano*, neputându-se concluziona în sensul neconstituționalității acestora. În susținerea acestei opinii, instanța judecătorească invocă considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 31 din 3 februarie 2015 și nr. 528 din 9 octombrie 2014, precum și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 51.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 pot fi considerate neconstituționale din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție, iar în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 coroborat cu art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 consideră că eventuala compatibilitate a acestora cu dreptul de proprietate, respectiv cu garanțiile constituționale ale art. 44, se impune a fi analizată de la caz la caz, neputându-se concluziona, *de plano*, în sensul neconstituționalității acestora.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 862D/2015, consideră că prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 sunt constituționale în măsura în care nu permit suprimarea cursului procesului, cu dispunerea reluării fazei administrative, iar dispozițiile art. 10 din același act normativ sunt constituționale. Având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014 și nr. 269 din 7 mai 2014 și faptul că Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a invocat deja excepția prematurității în cauză, tocmai ca urmare a adoptării unui nou act normativ în cursul soluționării procesului, consideră că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 ar putea fi afectate de un viciu de neconstituționalitate doar în măsura în care sunt interpretate în sensul că părțile implicate în procese (beneficiare ale actelor normative modificate prin legea criticată) sunt obligate să reia faza administrativă de soluționare a dosarelor de acordare a despăgubirilor, cu respectarea termenelor prevăzute de Legea nr. 164/2014. Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 164/2014, față de art. 44 din Constituție, consideră că situația generată de noile prevederi legale în privința modalității de plată nu este de natură a aduce atingere normelor constituționale, doar pentru că legiuitorul a ales să reglementeze în mod diferit modul de plată a despăgubirilor acordate în temeiul Legii nr. 290/2003, și anume în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, chiar dacă acestea au fost stabilite prin hotărâri judecătorești, atât timp cât dreptul de proprietate stabilit printr-un act al instanței judecătorești nu este suprimat. Noile dispoziții conduc la acordarea despăgubirilor în 5 tranșe, mod diferit față de cel stabilit în temeiul vechii legi, însă această măsură este justificată și de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul. În plus, normele de lege criticate nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie aplicarea unui nou sistem de acordare. Ca atare, prin instituirea unei noi proceduri de stabilire și acordare a despăgubirilor, precum și de plată a sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014 și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, în tranșe anuale egale, în termen de 5 ani, nu se aduce atingere dreptului de proprietate privată, în substanța sa. Stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care are competența de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate.

14. În dosarele nr. 898D/2015 și nr. 924D/2015 Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, constituționalitate art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 ar putea fi pusă în discuție doar în măsura în care instanța de judecată ar fi admis excepția prematurității cererii de chemare în judecată pe motiv că noile termene de soluționare a cererilor pe cale administrativă se aplică și dosarelor aflate pe rolul instanțelor de judecată. Or, din moment ce cursul procesului nu a fost suprimat, normele de lege criticate, prin raportare la art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, sunt constituționale. De asemenea apreciază că dispozițiile de lege criticate nu sunt de natură a aduce atingere principiului neretroactivității legii, întrucât acestea se aplică după intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, având domeniul propriu de aplicare. Consideră că soluția legislativă de eșalonare a plății despăgubirilor pentru o perioadă de 5 ani, chiar în cazul sumelor stabilite în baza unor hotărâri judecătorești, nu încalcă dreptul de proprietate privată.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorilor excepțiilor de neconstituționalitate, notele scrise depuse la dosare de partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2): „Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 10: „(1) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(2) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. c) și d) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu anul următor emiterii deciziilor de validare.

(3) Plata sumelor de bani stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile sau, în cazul proceselor începute după data de 15 februarie 2013, rămase definitive, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se efectuează în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(4) Sumele neplătite, aferente hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (3) și actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b), se actualizează cu indicele de creștere a prețurilor de consum pentru perioada de la momentul rămânerii irevocabile/definitive, respectiv al emiterii acestora, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi. Actualizarea sumei se face prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Sumele aferente actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. c) se actualizează prin decizia de validare cu indicele de creștere a prețurilor de consum, pentru perioada de la momentul emiterii hotărârilor până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi.

(6) Pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată. Titlul de plată, în original, se comunică, în cel mult 5 zile de la emiterie, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite.

(7) Cuantumul unei tranșe anuale nu poate fi mai mic de 20.000 lei. În cazul în care suma ce trebuie plătită este mai mică decât 20.000 lei, aceasta va fi achitată integral, într-o singură tranșă.”

18. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

19. Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015*, nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii, instanța de contencios constituțional a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederile art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, care instituie reguli privind plata despăgubirilor, nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile. În acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004).

20. Curtea a constatat că ipoteza avută în vedere de prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Totodată, Curtea a observat că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, urmând a fi aplicate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv 18 decembrie 2014.

21. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014, formulată, din perspectiva eșalonării plății despăgubirilor pe o perioadă de 5 ani, în raport cu art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de

*) Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016.

efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015).

22. Curtea a constatat că prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind o perioadă de 5 ani pentru eșalonarea plății, precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicele de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită poate fi considerată, așadar, de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

23. În plus, astfel cum rezultă din Expunerea de motive la Legea nr. 164/2014, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului se referă la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât și din acest punct de vedere este justificată instituirea unui termen de 5 ani pentru eșalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 9/1998.

24. În ceea ce privește constituționalitatea eșalonării plății unor sume datorate de stat, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010. Prin aceste decizii, Curtea a statuat că eșalonarea, pe o durată de

5 ani, a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar sunt constituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Curtea a statuat că executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno ictu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura.

25. Pe cale de consecință, Curtea a constatat că eșalonarea pe o perioadă de 5 ani a plății sumelor reprezentând despăgubiri, fiind o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității, urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate considera că prin această măsură statul afectează esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003. Aceasta, cu atât mai mult cu cât statul, prin caracterul său social, valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, are obligația de a imprima acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și libertăților lor fundamentale.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015, mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefan Olexiuc în Dosarul nr. 39.586/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Silvia Olexiuc în Dosarul nr. 9.722/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Valentina Constantinescu în Dosarul nr. 26.406/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente primului ciclu de acreditare și a modelului certificatului de acreditare a unităților sanitare cu paturi

Având în vedere:

- prevederile art. 173 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare;
- dispozițiile art. 1 alin. (3), ale art. 9 lit. a) și c) și ale art. 12 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 629/2015 privind componența, atribuțiile, modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate;
- Hotărârea Colegiului director al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 4/2015 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi și forma certificatului de acreditare*);
- Avizul Ministerului Sănătății nr. ACP/937/2016;
- Referatul Unității de Evaluare și Acreditare a Spitalelor nr. 321/UEAS din data de 14 martie 2016, aprobat de către președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate sub nr. 290/CV din data de 14 martie 2016, în temeiul art. 10 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 629/2015,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea unităților sanitare cu paturi aferente primului ciclu de acreditare în două categorii de acreditare, respectiv:

- „Nivel acreditat” (pentru îndeplinirea a cel puțin 45,01% dintre indicatorii de evaluare aplicabili unității sanitare evaluate);
- „Nivel neacreditat” (pentru îndeplinirea indicatorilor de evaluare aplicabili unității sanitare evaluate sub 45%).

Art. 2. — Se aprobă modelul Certificatului de acreditare a unităților sanitare cu paturi și al suplimentului descriptiv la acesta, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Pentru unitățile sanitare cu paturi acreditate în anii 2011—2015 și încadrate în categoriile „Nivel acreditat”, „Nivel acreditat cu încredere ridicată” și „Nivel acreditat cu încredere medie” încadrarea se asimilează în conformitate cu prevederile art. 1.

Art. 4. — Se aprobă înlocuirea certificatelor de acreditare a unităților sanitare cu paturi acreditate în anii 2011—2015, emise

cu sigla Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, și emiterea de noi certificate de acreditare, în conformitate cu prevederile art. 1 și 2.

Art. 5. — Unitatea sanitară cu paturi acreditată va afișa certificatul de acreditare obținut în urma evaluării la loc vizibil, în sediul principal al acesteia și pe site-ul oficial.

Art. 6. — Unitățile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor nr. 199/2013 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente primului ciclu de acreditare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 9 septembrie 2013.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,

Vasile Cepoi

București, 14 martie 2016.

Nr. 85.

*) Hotărârea Colegiului director al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 4/2015 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
DE MANAGEMENT AL
CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

Serie _____ Nr. _____

Unitatea _____

CUJ _____

Reprezentant Legal _____

Nume, Prenume – Emitent _____

Funcția – Președinte

(semnătura) _____

Data eliberării: _____

Valabil de la _____

până la _____

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
DE MANAGEMENT AL
CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

CERTIFICAT DE ACREDITARE

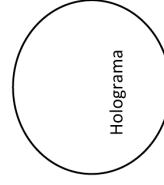
se acordă
Nivelul Acreditat
pentru _____

Prezentul certificat se acordă de către
Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate

Președinte,

.....
(nume, prenume)

(semnătura)

Holograma

L.S.

Data eliberării: _____

Serie _____ nr. _____
Valabil de la _____ până la _____

Certificatul este valabil doar însoțit de suplimentul descriptiv, anexă a prezentului.

VIZE ANUALE PRIVIND MONITORIZAREA

ANUL 1	ANUL 2	ANUL 3	ANUL 4	ANUL 5
Valabilitate 1 an	Valabilitate 1 an	Valabilitate 1 an	Valabilitate 1 an	Valabilitate 1 an
din data de	din data de	din data de	din data de	din data de
până la data de	până la data de	până la data de	până la data de	până la data de
Semnătura	Semnătura	Semnătura	Semnătura	Semnătura

L.S.

L.S.

L.S.

L.S.

L.S.

SUPLIMENT DESCRIPTIV AL
CERTIFICATULUI DE ACREDITARE

1. CERTIFICATUL

SERIA..... NUMĂR.....
DATA ELIBERĂRII

2. NIVELUL ACREDITAT

ORDINUL PREȘEDINTELUI AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN
SĂNĂTATE NR..... DIN DATA DE.....
PUNCTAJ OBTINUT.....

3. TERMEN DE VALABILITATE

.....

4. CLASIFICAREA SPITALULUI ÎN FUNCȚIE DE COMPETENȚĂ

.....
CONFORM ORDINULUI MINISTRULUI SĂNĂTĂȚII NR.....DIN DATA
DE.....

5. DATE DE IDENTIFICARE ALE TITULARULUI CERTIFICATULUI

DENUMIRE INSTITUȚIE.....
STRUCTURA ORGANIZATORICĂ EVALUATĂ ȘI ACREDITATĂ CONFORM AUTORIZAȚIEI SANITARE DE
FUNȚIONARE (ASF) NR..... DIN.....
PENTRU OBIECTIVUL.....
CU SEDIUL ÎN*.....
Excepție fac secțiile/departamentele/serviciile suspendate la momentul vizitei de evaluare conform prevederilor
legale:.....

Servicii TESA** evaluate și acreditate:

Servicii externalizate:

* În cazul spitalelor cu sedii exterioare și ASF-uri diferite, pentru locațiile respective se vor adăuga câmpuri pentru introducerea tuturor ASF-urilor valabile pentru spitalul acreditat.

* Se completează cu secțiile/departamentele/serviciile conform ASF; nu se completează cu secțiile/departamentele/serviciile suspendate conform prevederilor legale.

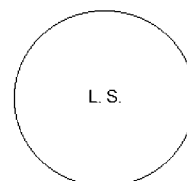
** Tehnic, Economic și Socio-Administrativ

6. INSTITUȚIA EMITENTĂ

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

REPREZENTATĂ DE

Semnătura.....

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

